

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΧΑΛΚΙΔΟΣ

Αριθμ. Πρωτ. 1569

Χριστούγεννα 2010

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ 54^η

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΧΑΛΚΙΔΟΣ, ΙΣΤΙΑΙΑΣ ΚΑΙ ΒΟΡΕΙΩΝ ΣΠΟΡΑΔΩΝ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ

Πρός

Τόν Ιερό Κληρο και τόν Εύσεβῆ Λαό

τῆς Ιερᾶς Μητροπόλεως Χαλκίδος, Ιστιαίας καί Βορείων Σποράδων.

Τέκνα μου ἀγαπητά,

Μέ δοξολογική διάθεση συναχθήκαμε καί σήμερα καί ἐξ ὅλης τῆς καρδίας μας ὑμνολογοῦμε τόν ἐνανθρωπήσαντα Βασιλέα καί κοινωνοῦμε εἰς ἄφεσιν ἀμαρτιῶν καί ζωῆν αἰώνιον.

Σήμερον γεννᾶται ἐκ Παρθένου Ἐκεῖνος πού σάρκωσε τήν προαιώνια οὐράνια Βουλή, γιά τήν ἀπελευθέρωση καί ἀποκατάσταση τοῦ ἀνθρώπου στοῦ ἀρχαῖο κάλλος.

Μέ τήν πρόσληψη τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως, ὁ Κύριός μας, κατεντρόπιασε σοφώτατα, καί τεχνικώτατα ἐξουδετέρωσε τόν ἀντίπαλο καί τύραννο τῶν ἀνθρώπων, τόν διάβολο.

Λέγει χαρακτηριστικά ὁ ἅγιος Γρηγόριος ὁ Θεολόγος: «Νόμιζε, ὁ σοφιστής τῆς κακίας διάβολος ὅτι εἶναι ἀήττητος, ἐπειδή χρησιμοποίησε ὡς δέλεαρ τή θεότητα καί κατεκρίμνησε τόν Ἀδάμ, ἀπό τόν Παράδεισο, στούς σκοτεινοὺς τόπους τοῦ Ἄδη. Τήν ἔπαθε, ὅμως, τώρα, μέ τήν ἐνανθρώπιση τοῦ νέου Ἀδάμ, δηλαδή τοῦ Χριστοῦ, ὁ Ὅποιος τόν δελέασε μέ τὸ πρόσλημμα τῆς σαρκός καί τόν διέλυσε μέ τήν θεότητά Του, ἀνασώζοντας τόν παλαιό, τόν πρῶτο Ἀδάμ, τόν ἀνθρωπο δηλαδή».

Παρομοιάζεται, ἀπό τούς Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας, γιά τὸ λόγο αὐτὸ, ὁ διάβολος, μέ ἀφρονέστατο ἀλιέα, ὁ ὅποιος, θέλοντας νὰ πιάσῃ ἓνα μικρὸ ψαράκι (τὸν πρωτόπλαστο ἀνθρωπο), ἔβαλε στοῦ ἀγκίστρι του, σὰν δόλωμα, ἓνα μεγάλο δελφίνι (τὴ θεότητα). Καί δελέασε πράγματι τὸν ἀνθρωπο, μέ τὸ νὰ τὸν διαβεβαιώσῃ ψεύτικα ὅτι, ἐὰν παρακούσῃ τὸν πλάστη του Θεοῦ καί παύσῃ νὰ τὸν ἀγαπᾷ καί νὰ τοῦ εἶναι πιστός καί ἀφοσιωμένος καί ὑπάκουος, θ' ἀνοίξουν τὰ χαίτα τὰ μάτια του καί θὰ γίνῃ Θεός! Καταπίνοντας, ὡστόσο, οἱ πρωτόπλαστοι, τὸ διαβολικὸ δόλωμα, ὄχι μόνον δὲν ἔγιναν θεοί, ἀλλὰ τοῦναντίον αἰχμαλωτίστηκαν μέ τὸ πικρὸ ἀγκίστρι τοῦ θανάτου.

Ἀντιθέτως, ὁ Θεός, παρομοιάζεται μέ σοφώτατο ἀλιέα, ὁ ὅποιος μ' ἓνα μικρότατο ψαράκι (τὴν ἀνθρώπινη φύση Του), πιάνει ἓνα τεράστιο κῆτος (τὸν διάβολο)· Ἐβαλε, δηλαδή, στοῦ ἀγκίστρι τῆς κρυμμένης θεότητάς Του, τὸ μικρὸ δόλωμα

τῆς ἀνθρωπίνης Του μορφῆς, τὴν ὁποία προσέλαβε σήμερα μὲ τὴν γέννησή Του, ἐκ τῶν ἀγνῶν καὶ παρθενικῶν αἱμάτων τῆς Παναγίας μας καὶ μ' αὐτὸ τὸν τρόπο δελέασε καὶ διέφθειρε τὸ μεγάλο καὶ νοητὸ κῆτος, τὸν διάβολο.

Αὐτὸ εἶχε προφητεύσει, κατὰ τὴν ἐρμηνεία τοῦ ἀγίου Νικοδήμου τοῦ Ἁγιορείτου, περὶ τοῦ Κυρίου καὶ ὁ πρωταθλητῆς τῆς ὑπομονῆς Ἰώβ, λέγων: «ὁ μέλλων (ὁ Χριστὸς δηλαδὴ) τὸ μέγα κῆτος χειρώσασθαι» (Ἰώβ γ', 8).

Πλανήθηκε, λοιπόν, ὁ πλᾶνος, ὅπως μᾶς ἐπλάνησε. Δέθηκε ὁ ἀπάνθρωπος, ποὺ ἤξερε νὰ δένη, ἀπ' Ἐκεῖνον, ποὺ σήμερα δένεται καὶ σπαργανοῦται ὡς βρέφος. Ἀπελευθερώθηκε ὁ ἄνθρωπος καὶ ἀνακλήθηκε στὸν οὐρανὸ, ἐπειδὴ ὁ Θεὸς εὐδόκησε καὶ γι' αὐτὸ τὸ σκοπὸ κατέβηκε στὴ γῆ.

Νά, γιατί χαίρουν σήμερα τὰ σύμπαντα, ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ, Χριστοῦ τεχθέντος. Γιατί ἐκ τοῦ ταπεινοῦ καὶ εὐτελοῦς Σπηλαίου τῆς Βηθλεέμ πηγάζει ἡ ζωὴ μας, ἡ ἀνακαίνισή μας, ἡ ἐλευθερία μας, ἡ σωτηρία μας!

Νά, γιατί οἱ ἄγγελοι βροντοφώναξαν χαρούμενα στοὺς κατοικοῦντας τὸ πρόσωπο ὅλης τῆς γῆς· «Ἐτέχθη ὑμῖν σήμερον Σωτὴρ, ὅς ἐστι Χριστὸς Κύριος, ἐν πόλει Δαυΐδ» (Λουκ. β', 11).

Πατέρες καὶ Χριστιανοί μου εὐλογημένοι,

Τί κί' ἂν πέρασαν πάνω ἀπὸ δύο χιλιάδες χρόνια ἀπὸ τὴ γέννηση τοῦ Κυρίου μας.

Ὁ ἀντίδικός μας σατανᾶς συνεχίζει ἀχόρταγα καὶ ἀνύστακτα, νὰ ρίχνει τὰ θανατερὰ του ἀγκίστρια στὴ θάλασσα τῆς ἀνθρώπινης βιοτῆς καὶ χρησιμοποιεῖ, πάντοτε κρυπτόμενος, τὴν ἴδια ὑπουλη τακτικὴ, τὸ ἴδιο δόλωμα. Τὴ θέωση, ἐρῆμην τοῦ Θεοῦ.

Ὡθεῖ τὸν ἄνθρωπο στὴν αὐτοθέωση. Τοῦ καλλιεργεῖ τὸν ἐγωισμό. Ἀγωνίζεται νὰ τὸν πείσει ὅτι μπορεῖ νὰ ζήσει, μάλιστα ποιοτικά, δίχως τὸ Θεὸ καὶ τὸ θέλημά Του. Συκοφαντεῖ ἀδιάκοπα τὸν Θεὸ ὅτι δῆθεν δεσμεύει τὴν ἐλευθερία καὶ καταπατᾷ τὰ δικαιώματα τοῦ ἀνθρώπου, τὰ ὁποῖα προσποιεῖται, ὁ μισάνθρωπος διάβολος, ὅτι ὑπερασπίζεται.

Προπαγανδίζει, δι' ὄλων τῶν μέσων, τὴν ἀπόλυτη προτεραιότητα τῆς ὕλης εἰς βάρος τοῦ πνεύματος καὶ τῶν σαρκικῶν ἀπολαύσεων, εἰς βάρος τῆς ἀξιοπρέπειας καὶ τῆς ἐλευθερίας.

Ὑπόσχεται δύναμη καὶ ἐπικράτηση καὶ ζητεῖ, ὡς ἀντιπαροχὴ, νὰ τὸν προτιμήσουμε καὶ, ἀντὶ τοῦ μόνου ἀληθινοῦ Θεοῦ μας, νὰ προσκυνήσουμε τὴ θηριώδη του μορφὴ.

Κάποτε ὑπερτονίζει καὶ διαστρέφει ἀκόμη καὶ αὐτὲς τὶς καλωσῦνες μας καὶ μᾶς κάμει νὰ πιστεύουμε, ὅτι τᾶχα κατακτήσαμε, ἀφ' ἑαυτοῦ μας, τὸ ποθούμενο -τὴν τελείωση- καὶ μᾶς ὀδηγεῖ ν' ἀντιμετωπίζουμε ὑπεροπτικά τοὺς πάντες. Μᾶς ἀπομονώνει ἀπὸ τοὺς συνανθρώπους μας, ἐπιτυγχάνοντας νὰ τοὺς θωροῦμε ἀνταγωνιστικά καὶ ἐχθρικά, ὅταν δὲν ὑπάρχει λόγος νὰ τοὺς βλέπουμε συμφεροντολογικά, μὲ τοὺς ἀπάνθρωπους κανόνες τῆς ἐλεύθερης ἀγορᾶς.

Ἀλλοίμονό μας, ἂν ἀπατηθοῦμε καὶ καταπιοῦμε τὸ δόλωμά του.

Θάνατος μᾶς περιμένει καὶ μάλιστα αἰώνιος.

Μπορούμε, όμως, νὰ σωθοῦμε ἀπὸ τὶς παγίδες τοῦ καὶ νὰ ζήσουμε αἰώνια, ἂν μείνουμε σταθεροὶ καὶ ἀμετακίνητοι μέσα στὴ σαγήνη τοῦ Χριστοῦ, τὴν ἁγία μας Ἐκκλησία, ἡ ὁποία εἶναι κοινωνία ἀγαπωμένων προσώπων καὶ ὅπως πάντοτε, ἔτσι καὶ σήμερα, σημαίνεται διὰ τῶν Ἱερῶν Μυστηρίων.

Ὁλοκαρδίως τὸ εὐχομαι γιὰ ὅλους μας, τοὺς εὐγνώμονες προσκυνητὲς τῆς γέννας τοῦ Χριστοῦ μας καὶ τῶν σπαργάνων Του καὶ σᾶς ἀσπάζομαι μετὰ πολλῆς πατρικῆς ἀγάπης καὶ ἐγκαρδιότητος.

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ

Ἰὸ χαρμῆς Χριστοῦ

ΕΠΙΣΗΜΑΝΣΗ (πρὸς τοὺς Ἐφημερίους): Ἡ παροῦσα Ἐγκύκλιος νὰ μελετηθεῖ καλῶς, μόλις τὴν παραλάβετε καὶ νὰ ἀναγνωσθεῖ εὐκρινῶς, στὸ ἐκκλησιαστικὸν τῆς 25^{ης} Δεκεμβρίου, μετὰ τὸ Ἱερὸ Εὐαγγέλιον.